TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 10. septembrī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Dempings — Antidempinga maksājums, kas noteikts Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu importam — Īstenošanas regula (ES) Nr. 917/2011 — Spēkā esamība — Regula (ES) Nr. 1225/2009 — 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Normālā vērtība — Noteikšana, pamatojoties uz cenu trešā valstī ar tirgus ekonomiku — Attiecīgas trešās valsts izvēle — Rūpības pienākums — Tiesības uz aizstāvību — Pienākums norādīt pamatojumu — Pārbaude izlases veidā

Lieta C-687/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Finanzgericht München* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 24. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 30. decembrī, tiesvedībā

Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH

pret

Hauptzollamt Regensburg .

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents), K. Toadere [*C. Toader*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretārs K. Malaceks [*K. Malacek*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 3. decembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH* vārdā – *B. Enders*, *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā – *S. Boelaert*, pārstāve, kurai palīdz *R. Bierwagen*, *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Komisijas vārdā – *M. França*, *T. Maxian Rusche* un *R. Sauer*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2015. gada 21. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2011. gada 12. septembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 917/2011, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam (OV L 238, 1. lpp.), spēkā esamību.

2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Fliesen-Zentrum Deutschland GmbH* (turpmāk tekstā – "*Fliesen-Zentrum*") un *Hauptzollamt Regensburg* (Rēgensburgas Galvenā muitas pārvalde, turpmāk tekstā – "*Hauptzollamt*") jautājumā par šīs pēdējās minētās iekasēto antidempinga maksājumu par Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu importu, ko veikusi šī sabiedrība.

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Pamatregula

3 Padomes 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV L 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula") 1. panta 1. punktā ir noteikts, ka "antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība [Savienībā] rada zaudējumus".

4 Šīs regulas 2. panta ar nosaukumu "Dempinga konstatēšana" 1.–6. punktā ir paredzētas normas saistībā ar šādu konstatēšanu, ja imports tiek veikts no trešās valsts ar tirgus ekonomiku. It īpaši šī panta 1. punktā ir noteikts:

"Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

Taču gadījumos, kad eksportētājs eksportētājvalstī neražo vai nepārdod līdzīgu preci, normālo vērtību var noteikt, pamatojoties uz citu pārdevēju vai ražotāju cenām.

[..]"

5 Šīs regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts ir formulēts šādi:

"Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis [..], parasto [normālo] vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot [Savienību], vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda [Savienībā] ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Tāpat arī ņem vērā termiņa ierobežojumus un, ja iespējams, izmanto trešo valsti ar tirgus ekonomiku, kurā notiek tāda pati izmeklēšana.

[..]"

6 Pamatregulas 2. panta 10. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Eksporta cenu un normālo vērtību salīdzina taisnīgi. Šo salīdzināšanu veic, izmantojot vienādus tirdzniecības līmeņus un izvēloties laika ziņā pēc iespējas tuvākus pārdošanas apjomus, kā arī pienācīgu uzmanību pievēršot citām atšķirībām, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Ja normālā vērtība un eksporta cena nav salīdzināmas tādā formā, kādas tās ir noteiktas, katrā konkrētā gadījumā pēc būtības izdara korekcijas, ņemot vērā faktorus, par kuriem apgalvo (un kuri norāda), ka tie ietekmē cenas un cenu salīdzināmību. [..]"

7 Šīs regulas 3. panta ar virsrakstu "Zaudējumu noteikšana" 2. un 3. punktā ir paredzēts:

"2. Zaudējumu noteikšanā pamatojas uz tiešiem pierādījumiem un objektīvi pārbauda:

a) gan importa par dempinga cenām apjomu un ietekmi uz līdzīgu preču cenām [Savienības] tirgū,

b) gan šāda importa turpmāko ietekmi uz [Savienības] ražošanas nozari.

3. Atkarībā no tā, kāds ir importa par dempinga cenām apjoms, spriež, vai ir bijis ievērojams importa par dempinga cenām pieaugums – vai nu absolūtā izteiksmē, vai attiecībā pret ražošanu vai patēriņu [Savienībā]. Atkarībā no šā importa ietekmes uz cenām spriež, vai imports par dempinga cenām ir piedāvājis ievērojami zemāku cenu, salīdzinājumā ar līdzīgas preces cenu [Savienības] ražošanā, vai arī šāda importa rezultātā notiek ievērojama cenu pazemināšanās vai arī tiek ievērojami aizkavēta cenu celšanās, kas pretējā gadījumā būtu notikusi. Neviens no šiem faktoriem, ne arī vēl citi faktori nevar droši norādīt, kāds lēmums būtu jāpieņem."

8 Pamatregulas 9. panta 4. punkts ir izteikts šādi:

"Ja fakti galīgi pierāda dempinga un tā radīto zaudējumu esamību un [Savienības] interesēs ir iejaukties [..], tad Padome [..] nosaka galīgo antidempinga maksājumu. [..] Antidempinga maksājumu apmērs nepārsniedz konstatēto dempinga starpību, bet tam vajadzētu būt mazākam par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus [Savienības] ražošanas nozarei."

9 Pamatregulas 17. panta ar nosaukumu "Pārbaude izlases veidā" 1. punktā ir paredzēts, ka "gadījumos, kad ir daudz sūdzību iesniedzēju, eksportētāju vai importētāju, preču vai darījumu veidu, izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, veicot statistiski derīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā".

10 Šī pants 2. punktā ir noteikts, ka "Komisija veic pušu, produktu vai darījumu veidu galīgo atlasi saskaņā ar šiem atlases [pārbaudes izlases veidā] noteikumiem, lai gan priekšroku dod paraugu atlasei, konsultējoties un saņemot piekrišanu no attiecīgajām pusēm [..]".

11 Pamatregulas 18. panta 1. un 5. punkts ir izteikts šādi:

"1. Gadījumā, ja kāda no ieinteresētajām pusēm atsakās darīt pieejamu vai kā citādi nesniedz nepieciešamo informāciju šajā regulā paredzētajā termiņā vai arī ievērojami kavē izmeklēšanu, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem, var izdarīt pagaidu vai galīgos konstatējumus, pozitīvus vai negatīvus. Ja atklājas, ka kāda no ieinteresētajām pusēm ir sniegusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, šo informāciju neņem vērā un izmanto pieejamos faktus. Ieinteresētajām pusēm būtu jāapzinās, kādas sekas var radīt nevēlēšanās sadarboties.

[..]

5. Ja konstatējumi, ietverot tos, kas attiecas uz normālo vērtību, pamatojas uz 1. punkta noteikumiem, ietverot sūdzībā iekļauto informāciju, tos pārbauda, ja iespējams un, ņemot vērā izmeklēšanas termiņus, salīdzinot ar citu pieejamo neatkarīgo avotu sniegto informāciju, piemēram, ar publicētajām cenu lapām, oficiālo importa statistiku un muitas ieņēmumiem, vai informāciju, ko izmeklēšanas laikā iegūst no pārējām ieinteresētajām pusēm.

Attiecīgā gadījumā šāda informācija var iekļaut atbilstīgus datus par pasaules tirgu vai citiem reprezentatīviem [raksturotspējīgiem] tirgiem."

12 Šīs regulas 20. panta 4. punktā par informācijas pieprasījumu no lietas dalībniekiem ir paredzēts:

"Informācijas galīgo nodošanu atklātībai veic rakstveidā. Ievērojot prasību par konfidenciālas informācijas aizsardzību, galīgo informāciju sniedz pēc iespējas ātrāk un parasti ne vēlāk kā vienu mēnesi pirms galīgā lēmuma pieņemšanas vai Komisijas priekšlikuma iesniegšanas par galīgo rīcību, ievērojot 9. pantu. Ja Komisija tajā brīdī nevar informēt par konkrētiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrākā laikā. Informācijas atklāšana neskar turpmākos Komisijas vai Padomes lēmumus, bet, ja šāds lēmums balstās uz jebkuriem atšķirīgiem faktiem vai apsvērumiem, tos dara zināmus pēc iespējas ātrāk."

Pagaidu regula

13 2011. gada 16. martā Komisija pieņēma Regulu (ES) Nr. 258/2011, ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam (OV L 70, 5. lpp.; turpmāk tekstā – "pagaidu regula").

14 Šīs regulas A daļā bija 2. punkts par procedūrā iesaistītām personām. Šī 2. punkta 4. apsvērumā bija norādīts, ka, "lai Komisija varētu lemt, vai ir vajadzīga atlase, un vajadzības gadījumā veidot izlasi, visi zināmie ražotāji eksportētāji ĶTR, importētāji un Savienības ražotāji tika aicināti sazināties ar Komisiju un, kā norādīts paziņojumā par procedūras sākšanu, sniegt pamatinformāciju par savu darbību saistībā ar attiecīgo ražojumu laika posmā no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 1. martam."

15 Šīs daļas 2.1. punkts attiecas uz Ķīnas ražotāju eksportēju atlasi. Tajā bija 6. apsvērums, kurā noteikts:

"Saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu Komisija izveidoja ražotāju eksportētāju izlasi, ņemot vērā vislielāko reprezentatīvo [raksturotspējīgo] attiecīgā ražojuma eksporta apjomu uz Savienību, kuru paredzētajā termiņā iespējams pienācīgi pārbaudīt. Izveidotajā izlasē bija trīs grupas ar 10 atsevišķiem ražotājiem, kuri aptvēra 14,4 % no kopējā eksporta apjoma no ĶTR uz Savienību un 31,3 % no visu eksportētāju, kuri sadarbojās, eksporta apjoma izmeklēšanas periodā [..]. Saskaņā ar pamatregulas 17. panta 2. punktu notika apspriešanās ar attiecīgajām personām un ĶTR iestādēm par izlases veidošanu. Par ierosināto izlasi tika saņemta virkne piezīmju. Par atbilstošām uzskatītās piezīmes tika ņemtas vērā galīgās izlases izveidē."

16 Minētās pagaidu regulas A daļas 2.2. punktā par Savienības ražotāju atlasi ietilpa 7.–14. apsvērums. Tostarp 7.–9. un 11.–13. apsvērumā bija noteikts:

"(7) [..] Komisijai [..] bija informācija no 73 Savienības ražotājiem.

(8) Atlasē tika ņemta vērā keramikas flīžu nozares lielā sadrumstalotība. Lai nodrošinātu to, ka lielo uzņēmumu rezultāti nav noteicošie kaitējuma [zaudējumu] analīzē un ka tiek pienācīgi atspoguļots stāvoklis mazajos uzņēmumos, kuri kopā pārstāv lielāko Savienības produkcijas daļu, tika nolemts, ka izlasē jābūt pārstāvētiem visiem nozares segmentiem, t.i., mazajiem, vidējiem un lielajiem uzņēmumiem.

(9) Pamatojoties uz gada produkcijas apjomu, tika nodalīti trīs šādi segmenti:

[..]

[..]

(11) Tika atlasīti desmit uzņēmumi. Tie ir lielākie uzņēmumi katrā no trim segmentiem, ņemot vērā pārdošanas apjomu, produkcijas apjomu un ģeogrāfisko atrašanās vietu. Viens atlasītais uzņēmums ietilpst lielo uzņēmumu segmentā, četri ietilpst vidējo uzņēmumu segmentā, bet pieci – mazo uzņēmumu segmentā. Atlasītie uzņēmumi atrodas sešās dalībvalstīs (Itālijā, Spānijā, Polijā, Portugālē, Vācijā un Francijā), kuras kopā aptver vairāk nekā 90 % no Savienības kopējās produkcijas. Šī izlase aptver 24 % no ražotāju, kuri sadarbojās, kopējās produkcijas un 7 % no Savienības kopējās produkcijas.

(12) Izmeklēšanas laikā viens atlasītais uzņēmums no Polijas nolēma neturpināt sadarbību ar izmeklēšanu. Komisija nespēja panākt sadarbošanos no citiem Polijā esošiem ražotājiem.

(13) Neraugoties uz minētā Polijas ražotāja rīcību, izlase joprojām bija ļoti reprezentatīva [raksturotspējīga] saskaņā ar visiem 8. un 10. apsvērumā minētajiem kritērijiem. Tādējādi tika nolemts, ka procedūru var turpināt ar izlasē esošiem deviņiem ražotājiem no piecām dalībvalstīm."

17 Pagaidu regulas 46.–54. apsvērums attiecās uz Amerikas Savienoto Valstu (turpmāk tekstā – "ASV") kā analogās valsts izvēli atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punktam, un tie bija izteikti šādi:

"(46) Komisija paziņojumā par procedūras sākšanu pauda nodomu normālās vērtības noteikšanai attiecībā uz ĶTR par piemērotu analogo valsti izmantot ASV un aicināja ieinteresētās personas šajā jautājumā izteikt piezīmes.

(47) Tika saņemta virkne piezīmju un alternatīvai ierosinātas vairākas citas valstis – Brazīlija, Turcija, Nigērija, Taizeme un Indonēzija.

(48) Tādēļ Komisija nolēma aicināt uz sadarbību zināmos ražotājus šajās valstīs, arī ASV. Tomēr uz anketas jautājumiem atbildēja tikai divi attiecīgā ražojuma ražotāji ASV. Nepilnīgu atbildi uz anketas jautājumiem iesniedza arī kāds Taizemes ražotājs, bet tā ražojumu klāsts jebkurā gadījumā nebija pilnīgi salīdzināms ar ĶTR ražotāju, kuri sadarbojās, ražojumu klāstu.

(49) Izmeklēšanā atklājās, ka ASV ir attiecīgā ražojuma konkurences tirgus. ASV iekšzemes tirgū aktīvi darbojas vairāki ražotāji un importa apjomi ir lieli. Tāpat izmeklēšanā atklājās, ka ĶTR un ASV izcelsmes keramikas flīzēm principā ir vienas un tās pašas fiziskās īpašības un izmantojums un ka to ražošanas procesi ir līdzīgi.

(50) Tika apgalvots – tā kā ASV tirgū noteicošais ir imports, ASV ražotās keramikas flīzes un ĶTR ražotās keramikas flīzes aptver dažādus tirgus segmentus. Tāpēc iekšzemē ražotie ražojuma veidi, kas tiktu izmantoti normālās vērtības noteikšanai, nav salīdzināmi ar tiem ražojuma veidiem, kurus ĶTR eksportē uz Savienību. Tomēr izmeklēšanā atklājās, ka ASV ražo visdažādākos ražojuma veidus, kas ir salīdzināmi ar tiem, kurus ražo un eksportē no ĶTR, kā minēts iepriekš 49. apsvērumā.

(51) Tāpat tika apgalvots, ka ASV ir salīdzinoši mazs spēlētājs [tām ir salīdzinoši neliela loma] keramikas flīžu pasaules tirgū. Tomēr šajā valstī 2009. gadā tika saražoti 600 miljoni m^2, kas uzskatāms par ievērojamu daudzumu. Salīdzinājumam – ĶTR, kas ir liela flīžu ražotāja pasaules mērogā, tajā pašā laika posmā tika saražoti 2 miljardi m^2.

(52) Kāda ieinteresēta persona apgalvoja, ka ASV ir stingri kvalitātes standarti un ka tā faktiski rada ar tarifiem nesaistītus šķēršļus ĶTR importam. Tomēr izmeklēšanā atklājās, ka ĶTR importa apjoms uz ASV ir liels, kā jau minēts iepriekš, un tas veido lielāko daļu ASV iekšzemes patēriņa. Tādēļ apsvērums par to, ka ar tarifiem nesaistīti šķēršļi ASV ietekmē importu un tādējādi arī konkurenci, tika noraidīts.

(53) Abu ASV ražotāju, kuri sadarbojās, atbildēs iesniegtā informācija tika pārbaudīta uz vietas. Galu galā tika ņemta vērā tikai informācija no viena apmeklētā ražotāja, jo tika konstatēts, ka tā ir ticama informācija, uz kuras var pamatot normālo vērtību. Informācija no otra apmeklētā ražotāja tika uzskatīta par neuzticamu un netika ņemta vērā, jo šis ražotājs ziņoja tikai par daļu no saviem iekšzemes pārdevumiem un tādēļ izmaksas nebija pilnīgi savietojamas ar grāmatvedības datiem.

(54) Tādēļ tiek provizoriski secināts, ka ASV ir piemērota un pamatota analogā valsts saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punktu."

18 Pagaidu regulas 61. apsvērumā par normālās vērtības korekcijām bija noteikts:

"Lai nodrošinātu taisnīgu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu veica atbilstošu korekciju, ņemot vērā atšķirības, kas ietekmē cenas un to salīdzināmību. Normālā vērtība tika koriģēta, ņemot vērā īpašību atšķirības [..] un ņemot vērā dažu ražojuma veidu, kurus neražoja analogās valsts ražotājs, kvalitātes atšķirības (neporcelāna flīzēm ir zemākas cenas). Turpmākas korekcijas vajadzības gadījumā tika veiktas attiecībā uz jūras transporta, apdrošināšanas, pārkraušanas un papildu izmaksām, iepakojuma un kredīta izmaksām, maksājumiem par banku pakalpojumiem un komisijas maksām visos gadījumos, kad šīs izmaksas bija pieņemamas, precīzas un pamatotas ar pārbaudītiem pierādījumiem."

19 Pagaidu regulas 144. apsvērumā bija noteikts, ka "izmeklējamo ražojumu ražo vairākās valstīs – gan Savienībā, gan ārpus tās (Turcijā, Apvienotajos Arābu Emirātos, Ēģiptē, Dienvidaustrumāzijā, Brazīlijā un citur)".

Regula Nr. 917/2011

20 [Īstenošanas] Regulas Nr. 917/2011 9.–33. apsvērumā ir norādītas procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemti antidempinga maksājumi pamatlietā, iesaistītās personas. Tajos ir ietverti apsvērumi par Ķīnas ražotāju eksportētāju un Savienības ražotāju atlases izveidošanu. Tostarp šīs regulas 18., 23. un 31. apsvērumā ir noteikts:

"(18) Ir tiesa, ka viens Polijas ražotājs nolēma pārtraukt sadarbību un tāpēc tas bija jāizslēdz no izlases. Tomēr izlasei, lai tā būtu reprezentatīva [raksturotspējīga], nav katrā ziņā jāatspoguļo ražotāju dalībvalstu precīzs ģeogrāfiskais sadalījums un īpatsvars. Tā kā ģeogrāfiskais sadalījums ir tikai viens no faktoriem, kas jāņem vērā, lai nodrošinātu reprezentativitāti [raksturotspēju], šāda pieeja būtu praktiski neiespējama no administratīvā viedokļa. Ir pietiekami, ka izlase kopumā atspoguļo lielāko iesaistīto ražotājvalstu īpatsvaru. Vērtējot pēc šā kritērija, tika secināts, ka Polijas uzņēmuma izslēgšana no izlases neietekmē izlases vispārējo reprezentativitāti [raksturotspēju]. Pamatojoties uz minēto, tiek apstiprināts, ka Savienības ražotāju izlase bija pietiekami reprezentatīva [raksturotspējīga] pamatregulas 17. panta nozīmē.

[..]

(23) Attiecībā uz atšķirīgo metodoloģiju, kas izmantota Savienības ražotāju atlasei, no vienas puses, un Ķīnas ražotāju eksportētāju parauga atlasei, no otras puses, būtu jānorāda, ka metodoloģija tika izmantota saskaņā ar atlases uzdevuma mērķiem. Attiecībā uz Savienības ražošanas nozari

Komisijai bija jānovērtē stāvoklis visā nozarē, un tāpēc tika izvēlēti kritēriji, kas nodrošinātu maksimālu visas nozares reprezentativitāti [raksturotspēju]. Attiecībā uz Ķīnas ražotājiem eksportētājiem tika uzskatīts par atbilstošu izvēlēties atlasi pēc vislielākā attiecīgā ražojuma eksporta apjoma, un tāpēc tika atlasīti vislielākie eksportētāji. Tāpat būtu jānorāda, ka pamatregulas 17. pants neparedz pienākumu abus paraugus atlasīt pēc vienādiem kritērijiem. Turklāt šajā gadījumā pirms Ķīnas ražotāju eksportētāju atlases pabeigšanas sadarbībā iesaistītajām personām Ķīnā, kā arī Ķīnas iestādēm tika dota iespēja iesniegt piezīmes par ierosināto atlasi. Tika saņemtas piezīmes par atlases sastāvu, bet ne par tās reprezentativitāti [raksturotspēju].

[..]

(31) Attiecībā uz apgalvojumu par ģeogrāfiskā sadalījuma kritērija izmantošanu jānorāda, ka [Savienības keramika flīžu] nozare ir sadrumstalota nozare un ka, lai novērtētu izvēlēto uzņēmumu reprezentativitāti [raksturotspēju], [ņem vērā] ražotāju ģeogrāfisko sadalījumu pa dalībvalstīm, lai atspoguļotu dažādās situācijas, kādas var būt Savienībā. Atlase aptver dalībvalstis, kurās saražo apmēram 90 % no Savienības produkcijas; pēc Polijas uzņēmuma izslēgšanas šis rādītājs joprojām saglabājās augsts, proti, apmēram 80 %. Tādējādi Komisijas izmantotā metodoloģija nodrošināja, ka atlasē tiek pārstāvēta Savienības ražošanas nozare kopumā un ka tā atbilst pamatregulas 17. panta 1. punktam. Tādēļ šis apgalvojums tika noraidīts."

21 Regulas Nr. 917/2011 55., 58.–63., 67. un 68., 70.–72., kā arī 74.–77. apsvērums par ASV izvēli par analogo valsti kā arī par normālās vērtības noteikšanu izmeklēšanas procedūrā atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punktam ir izteikti šādi:

(55) Divi importētāji iesniedza piezīmes pret [ASV] [..] kā analogās valsts izvēli, apgalvojot, ka ASV ir neatbilstoša kā analogā valsts tās nenozīmīgā vietējās produkcijas apjoma dēļ un tāpēc, ka tā nav konkurētspējīga pasaules tirgū. Tie arī apgalvoja, ka ASV tika izvēlētas nepamatoti, norādot, ka alternatīvu analogu valstu trūkumu ir izraisījis nepamatots Savienības ražotāju apvienības spiediens uz ražotājiem no citām iespējamām analogām valstīm, lai novērstu to iespējamo sadarbību. Divi importētāji apgalvoja, ka Komisija neņēma vērā informāciju no vairākām valstīm, kam bija iespēja sadarboties, un ka netika ņemti vērā publiski pieejamie dati no valsts vai starptautiskām ražotāju apvienībām trešās valstīs.

[..]

(58) Minētie importētāji arī apgalvoja, ka ASV ik gadu saražotās keramikas flīžu produkcijas apjoms ir apmēram 60 miljoni m^2 gadā, kā norādīts pagaidu regulas 51. apsvērumā. Minētais apgalvojums tika pārbaudīts un atzīts par patiesu.

(59) Attiecībā uz ASV kā analogās valsts piemērotību, ņemot vērā ievērojami mazāku produkcijas līmeni, jāuzsver, ka ASV tirgus ir ļoti konkurētspējīgs – tajā darbojas vairāki vietējie ražošanas uzņēmumi, un importa apjomi ir ievērojami. Turklāt, kā minēts pagaidu regulas 52. apsvērumā, nav pierādījumu par ārpustarifa šķēršļiem, kas būtiski kavētu konkurenci tirgū. Šajos apstākļos, kaut arī produkcijas apjoms ir mazāks, nemainās vispārējais secinājums, ka ASV ir atbilstoša analogā valsts.

(60) Divi importētāji apgalvoja, ka ASV ražoto flīžu vienības pārdošanas cenas ASV vietējā tirgū ir daudz augstākas nekā Savienības tirgū un, salīdzinot ar eksporta cenām, liek secināt par dempinga prakses esamību. Šis arguments tika atzīts par nebūtisku šīs procedūras mērķim, jo jebkurus šādus apgalvojumus – pieņemot, ka pastāv *prima facie* pierādījumi tiem par labu, – var rūpīgi pārbaudīt tikai atsevišķā antidempinga procedūrā, kas attiecas uz ASV. Tāpēc to neņēma vērā.

(61) [Abi importētāji] arī apgalvoja, ka ASV ražotājs, kas sadarbojās, piederēja vai bija piesaistīts Savienības ražotājiem un ka tādējādi izmeklēšana ir kļūdaina, jo iegūtie dati nebija neatkarīgi.

(62) Jāatgādina, ka dati, ko sniedza ASV ražotājs, kurš sadarbojās, tika pārbaudīti uz vietas. Tāpēc šis arguments tika atzīts par nebūtisku un netika ņemts vērā.

(63) Minētie importētāji arī apgalvoja, ka ASV eksporta apjoms ir ierobežots. Šis arguments tika uzskatīts par nebūtisku analogās valsts izvēlē, jo analogās valsts datus izmanto normālās vērtības, nevis eksporta cenu noteikšanai. Tāpēc to noraidīja.

[..]

(67) Pēc galīgās informācijas paziņošanas kāda importētāju apvienība iesniedza vairākas pretenzijas. Pirmkārt, tā apgalvoja, ka, ņemot vērā zemos ASV ražotāju tirdzniecības apjomus savā vietējā tirgū salīdzinājumā ar Ķīnas eksportu uz Savienību, ir neatbilstoši izvēlēties ASV par analogās valsts tirgu. Šajā ziņā iespējamo analogo valstu izvērtēšanā viens no elementiem, ko pārbauda, cita starpā ir konkurences līmenis minētajās valstīs. Tas, ka tirdzniecības apjoms vietējā ražošanas nozarē un imports no valsts, attiecībā uz kuru veic izmeklēšanu, ir līdzīgā līmenī, nav priekšnosacījums, lai valsti uzskatītu par atbilstošu analogo valsti. Attiecībā uz šiem apgalvojumiem jānorāda, ka šajā izmeklēšanā, kā noteikts 59. apsvērumā, ASV tirgus tika atzīts par pietiekami konkurētspējīgu, lai to izvēlētos kā atbilstošu. Tāpēc šis arguments tiek noraidīts.

(68) Importētāju apvienība arī apgalvoja, ka tā neuzskata faktu, ka importa apjoms uz ASV tirgu ir ievērojams, par būtisku ASV kā analogās valsts izvēlē. Attiecībā uz šo apgalvojumu jānorāda, ka importa apjoms patiešām ir viens no svarīgajiem faktoriem, vērtējot atbilstošas analogās valsts izvēli. Vietējā ražošana apvienojumā ar lielu importa apjomu veicina tirgus konkurētspēju, kā minēts 59. apsvērumā. Šādos apstākļos šis apgalvojums tiek noraidīts.

[..]

(70) Apvienība arī apgalvoja, ka, tā kā vietējā ražojuma keramikas flīžu vidējās cenas ASV vietējā tirgū ir vairākas reizes lielākas nekā Savienībā no Ķīnas importēto ražojumu cenas, ASV ražojums nav uzskatāms par "līdzīgu ražojumu" no Ķīnas importētajam ražojumam. Šajā ziņā tas, ka šīs abas cenas atšķiras, nav iemesls, lai uzskatītu, ka ASV ražojums nav līdzīgs attiecīgajam ražojumam. Kā noteikts pagaidu regulas 32. apsvērumā, tika secināts, ka attiecīgajam ražojumam un cita starpā ražojumam, ko ražo un pārdod ASV vietējā tirgū, ir vienas un tās pašas fiziskās un tehniskās īpašības un tos izmanto vienam un tam pašam pamatmērķim. Šādos apstākļos tos uzskata par līdzīgiem pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē. Tāpēc apvienības apgalvojums tiek noraidīts.

(71) Visbeidzot, apvienība interesējās, kāpēc apstākļos, kad trešās valstis, izņemot ASV, nesadarbojās, par atbilstošu analogo valsti netika uzskatīta Savienība. Šajā ziņā, ņemot vērā, ka ASV tika atzītas par atbilstošu analogo valsti, kā minēts 59. apsvērumā, nebija vajadzības izvērtēt citus iespējamos atbilstošos tirgus. Tāpēc apvienības apgalvojums tiek noraidīts.

(72) Tā kā citu piezīmju nebija, tiek apstiprināts, ka ASV kā analogās valsts izvēle bija atbilstoša un pamatota saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, un ar šo apstiprina pagaidu regulas 45.–54. apsvērumu.

[..]

(74) [Abi] importētāji norādīja, ka, tā kā pamatregulas 2. panta 1. punkta otrā daļa paredz, ka normālā vērtība jānosaka, pamatojoties uz "citu pārdevēju vai ražotāju" cenām, normālās vērtības noteikšana, pamatojoties uz viena atsevišķa uzņēmuma datiem, ir kļūdaina.

(75) Šajā saistībā jāatgādina, ka šī procedūra attiecas uz importu no valsts, kas nav tirgus ekonomikas valsts, tāpēc normālā vērtība jānosaka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu. Tādējādi šis apgalvojums tika noraidīts.

(76) Pēc galīgās informācijas paziņošanas importētāju apvienība norādīja, ka tā uzskata, ka normālo vērtību analogā valstī nedrīkstēja noteikt, pamatojoties uz viena uzņēmuma sniegtiem datiem. Tomēr 75. apsvērumā izklāstīto iemeslu dēļ šis apgalvojums tiek noraidīts.

(77) Visbeidzot, minētie importētāji apgalvoja, ka analogā ražotāja ražojums nav reprezentatīvs [raksturotspējīgs], jo minētais ražotājs ražo tikai augsto cenu segmentam. Tā kā tika izpildīta analogā ražotāja konfidencialitātes prasība, šis apgalvojums netiek nedz apstiprināts, nedz noliegts. Jebkurā gadījumā pat tad, ja apgalvojums būtu pareizs, kā izskaidrots pagaidu regulas 61. apsvērumā, pamatotos gadījumos saliktā normālā vērtība tika koriģēta, lai ņemtu vērā visus flīžu veidus, tostarp tālākpārdošanas zīmolus. Tāpēc šis apgalvojums tika atzīts par nepamatotu un noraidīts."

22 Regulas Nr. 917/2011 86. un 87. apsvērumā par normālās vērtības korekcijām ir norādīts:

"(86) Pēc galīgās informācijas paziņošanas viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka, tā kā normālā vērtība noteikta, pamatojoties uz datiem, kas saņemti no viena ražotāja analogajā valstī, un attiecīgi precīzus datus nevar izpaust konfidencialitātes apsvērumu dēļ, ir noteikti jānodrošina, ka attiecīgā gadījumā tiek veiktas korekcijas, lai garantētu ražojumu salīdzināmību dempinga aprēķinu vajadzībām. Šajā ziņā, kā minēts pagaidu regulas 61. apsvērumā, vajadzības gadījumā tika veiktas korekcijas, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu starp normālo vērtību un eksporta cenu.

(87) Pēc galīgās informācijas paziņošanas divi importētāji apgalvoja, ka ASV ražotājs, kas sadarbojās, ražo tikai augsto cenu keramikas flīžu sektoram, savukārt Ķīnas ražotāji eksportētāji ražo produkciju zemo cenu segmentam. Attiecībā uz taisnīga normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājuma nodrošināšanu minētie importētāji apgalvoja, ka tiem netika darītas zināmas vajadzīgās korekcijas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu. Šajā ziņā jānorāda, ka pagaidu regulas 61. apsvērumā ir izskaidrotas korekcijas, kas veiktas, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu."

23 Regulas Nr. 917/2011 D daļā par Savienībai radītā kaitējuma noteikšanu ir ietverti 99.–137. apsvērums. Saskaņā ar šīs regulas 113. apsvērumu, kurš ir šīs D daļas 3. punktā par cenu samazinājumu:

"Izmeklēšanā konstatētais cenu samazinājuma līmenis bija 43,2–55,7 %, kas nedaudz atšķiras no pagaidu posmā konstatētā [..]."

24 Regulas Nr. 917/2011 1. pantā ir noteikts:

"Ar šo tiek piemērots galīgs antidempinga maksājums šādu ražojumu importam: glazētas un neglazētas keramikas plātnes bruģēšanai un ceļa noklāšanai; kamīna vai sienas flīzes; glazēti un neglazēti keramikas mozaīkas klucīši un tamlīdzīgi izstrādājumi uz pamatnes vai bez tās, kurus patlaban klasificē ar [Kombinētās nomenklatūras, kas ir Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kurā izdarīti grozījumi (turpmāk tekstā – "KN"), I pielikumā] kodiem 6907 10 00, 6907 90 20, 6907 90 80, 6908 10 00, 6908 90 11, 6908 90 20, 6908 90 31, 6908 90 51, 6908 90 91, 6908 90 93 un 6908 90 99 un kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā."

25 Šī panta 2. punktā ir noteikts, ka galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļu nomaksas, ir no 26,3 % līdz 69,7 %, atkarībā no ražotājsabiedrības.

26 Atbilstoši Regulas Nr. 917/2011 2. pantam summas, kuras nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumiem, par Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu importu atbilstoši pagaidu regulai, iekasē galīgi.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

27 2010. gada 7. maijā Komisija saņēma sūdzību, saskaņā ar kuru Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu imports tiekot veikts par dempinga cenām un tādējādi radot būtisku kaitējumu Savienības rūpniecībai.

28 Tādēļ tā 2010. gada 19. jūnijā publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importu (OV C 160, 20. lpp.). Izmeklēšana bija par visām keramikas flīzēm, kas tika importētas KN pozīcijās 6907 un 6908.

29 2011. gada 16. martā Komisija pieņēma pagaidu regulu.

30 2011. gada jūlijā *Fliesen-Zentrum* importēja Savienības muitas teritorijā neglazētas un neemaljētas Ķīnā izgatavotas keramikas flīzes, uz kurām attiecās KN tarifu pozīcija 6907 9020. 2011. gada 15. jūlijā, iesniedzot dažādas vienkāršotas muitas deklarācijas, kas tika papildinātas 2011. gada 18. jūlijā, tā lūdza *Hauptzollamt* to laišanu brīvā apgrozībā. *Hauptzollamt* ar 2011. gada 11. augusta atzinumu papildus muitas nodoklim un pievienotās vērtības nodoklim noteica garantiju par pagaidu antidempinga maksājumu pēc likmes 32,3 %, kopā EUR 9 479,09 apmērā, kuru *Fliesen-Zentrum* samaksāja.

31 Par šo atzinumu *Fliesen-Zentrum* ar 2011. gada 5. augusta vēstuli iesniedza sūdzību *Hauptzollamt*, kura ar 2011. gada 19. oktobra lēmumu tika noraidīta.

32 2011. gada 12. septembrī Padome pieņēma Regulu (ES) Nr. 917/2011.

33 Ar 2011. gada 4. novembra lēmumu *Hauptzollamt* galīgi noteica antidempinga maksājumu EUR 9 479,09 apmērā, tajā pilnā apmērā ieskaitot par pagaidu antidempinga maksājumu samaksāto garantiju. *Fliesen-Zentrum* arī iesniedza sūdzību, kuru *Hauptzollamt* ar vēl vienu 2012. gada 3. februāra lēmumu noraidīja.

34 *Fliesen-Zentrum* cēla prasību atcelt šo lēmumu iesniedzējtiesā, apgalvojot, ka Regula Nr. 917/2011 nav spēkā. Iesniedzējtiesa uzskata, ka *Fliesen-Zentrum* prasības pamatojumam norādītie četri pamati var būt pamatoti.

35 Šajā kontekstā iesniedzējtiesa izsaka šaubas par Regulas Nr. 917/2011 spēkā esamību. Konkrētāk, šī tiesa jautā, pirmkārt, vai tas, ka Padome šajā regulā izvēlējās ASV kā atsauces valsti, lai noteiktu pamatlietā aplūkotajām keramikas flīzēm analogu preču normālo vērtību, ir pretrunā pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otrai daļai un 18. pantam. Atsaucoties uz Tiesas judikatūru jautājumā par trešās valsts ar tirgus ekonomiku izvēli par atbilstošu valsti, lai noteiktu normālo vērtību precēm, ko importē no trešās valsts bez tirgus ekonomikas, šī tiesa norāda, ka Savienības iestādēm ir pienākums ņemt vērā būtiskus elementus, lai noteiktu izvēlētās trešās valsts atbilstību, un to pārbaudīt ar nepieciešamo rūpību. Šajā gadījumā tā jautā, vai ASV izvēle par atsauces valsti ir saprātīga pagaidu regulas un Regulas Nr. 917/2011 izpratnē tiktāl, ciktāl Amerikas un Ķīnas keramikas flīžu tirgi ļoti atšķiras. Šajā sakarā tā precizē, ka antidempinga administratīvā procesā iesaistītās personas skaidri norādīja citas iespējamās atsauces valstis. Turklāt Komisija varēja izvēlēties tādu atsauces valsti un noteikt attiecīgo preču normālo vērtību, pamatojoties uz publiski pieejamiem datiem.

36 Otrkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai, izmantojot tikai viena līdzīga ražotāja datus importēto preču normālās vērtības aprēķinam, Komisija ir pārkāpusi pamatregulas 2. panta 1. punktu un 7. punkta a) apakšpunktu, atbilstoši kuram šis aprēķins jāveic, pamatojoties uz vairāku ražotāju datu bāzām, it īpaši tad, ja runa ir par aprēķinu attiecībā uz atsauces valsti. Šī tiesa uzskata, ka tikai viena līdzīga ražotāja ņemšana vērā nenodrošina informācijas raksturotspēju.

37 Treškārt, iesniedzējtiesa jautā par šīs vērtības aprēķina ticamību un līdz ar to par iespējamo šajā sakarā pieļauto pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta un 10. punkta neievērošanu. Turklāt šī tiesa jautā, vai Savienības iestādes nav izpildījušas pienākumu norādīt pamatojumu un tādējādi pārkāpušas prasītājas pamatlietā tiesības uz aizstāvību, jo Komisijas sniegtā vispārīgā informācija par konkrēto normālās vērtības aprēķinu padarīja neiespējamu detalizētu apsvērumu sniegšanu.

38 Ceturtkārt, iesniedzējtiesa jautā, vai, sastādot Ķīnas ražotāju eksportētāju un Savienības ražotāju atlasi, Komisija ir pārkāpusi pamatregulas kombinētās 3. un 17. panta normas. Šajā sakarā, no vienas puses, nešķiet, ka mazie un vidējie Ķīnas uzņēmumi nevarēja būt pārstāvēti atlasē vai varēja būt pārstāvēti tikai pavisam nenozīmīgā veidā. Iesniedzējtiesa uzskata, ka tas ir pretrunā Ķīnas ražošanas nozares lielai sadrumstalotībai, kurā būtībā tika konstatēti mazie un vidējie uzņēmumi, kā tas izriet no Regulas Nr. 917/2011 73. apsvēruma. No otras puses, sastādot Savienības ražotāju atlasi, Komisijai bija jāņem vērā Savienības lielā keramikas flīžu ražotāju nozares sadrumstalotība un tai bija jāiekļauj visi segmenti, proti, mazie, vidējie un lielie uzņēmumi. Turklāt Savienības ražotāju atlasē bija iekļauti tikai Rietumeiropas ražotāji – dalībvalstu ražotāji, kuru cenu līmenis ir zemāks, tajā nefigurēja. Tātad šo divu atlašu izveide – pēc iesniedzējtiesas domām – izraisīja to, ka tika salīdzināti nesalīdzināmi Ķīnas un Savienības ražotāji.

39 Šādos apstākļos *Finanzgericht München* [Minhenes finanšu tiesa] nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai [Regula Nr. 917/2011] ir spēkā esoša?"

Par prejudiciālo jautājumu

Ievada apsvērumi

40 Pirmām kārtām, *Fliesen-Zentrum* pakārtoti savos rakstveida apsvērumos norāda divus pamatus par Regulas Nr. 917/2011 spēkā neesamību, kuri ir pieskaitāmi četriem pamatiem, ko tā izvirzīja iesniedzējtiesā un ir norādījusi savā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu. Šie pamati ir par pamatojuma trūkumu un tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, tā kā netika paziņota būtiska atbilstoša informācija, un it īpaši par pamatregulas 19.–21. panta pārkāpumu.

41 Šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 267. pantā noteiktā procedūra ir balstīta uz skaidru funkciju sadali starp valstu tiesām un Tiesu tā, ka tikai valsts tiesa, kurā lieta ir ierosināta un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas lēmumu, ir tā, kurai, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē, vai sprieduma taisīšanai ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums un kāda ir Tiesai uzdoto jautājumu piemērotība (skat. it īpaši spriedumu *Hoesch Metals* un *Alloys*, C-373/08, EU:C:2010:68, 59. punkts).

42 No iedibinātās judikatūras arī izriet, ka LESD 267. pants nav tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas ir pieejams lietas dalībniekiem lietā, ko izskata valsts tiesa, un tādējādi Tiesai nav jāizvērtē Savienības tiesību spēkā esamība tikai tādēļ, ka uz šādu jautājumu savos rakstveida apsvērumos Tiesai ir atsaucies kāds no lietas dalībniekiem (skat. spriedumu *MSD Sharp & Dohme*, C-316/09, EU:C:2011:275, 23. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

43 Šajos apstākļos Regulas Nr. 917/2011 spēkā esamības pārbaude nav jāizvērš attiecībā uz pamatiem, kurus iesniedzējtiesa nav minējusi (pēc analoģijas skat. spriedumu *Hoesch Metals* un *Alloys*, C-373/08, EU:C:2010:68, 60. punkts).

44 Otrām kārtām, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka kopējās tirdzniecības politikas jomā un it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā Savienības iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība pārbaudāmo ekonomisko, politisko un tiesisko situāciju sarežģītības dēļ. Kontrolējot šādu vērtējumu, tiesai ir tikai jāveic pārbaude attiecībā uz to, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi, vai apstrīdētās izvēles izdarīšanai izmantotie fakti ir patiesi, vai šo faktu vērtējumā nav pieļautas acīmredzamas kļūdas un vai nav nepareizi izmantotas pilnvaras (skat. spriedumu *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 29. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

Par ASV izvēli par analogo trešo valsti

45 Ar savu jautājumu iesniedzējtiesa jautā, vai ASV izvēle par trešo valsti ar atbilstošu tirgu, ko izvēlējās Savienības iestādes, lai aprēķinātu pamatlietā importēto preču normālo vērtību, ir pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otrās daļas un 18. panta pārkāpums.

46 Iesniedzējtiesa tostarp jautā, vai šī izvēle ir atbilstoša, ņemot vērā, ka, pirmkārt, Amerikas un Ķīnas keramikas flīžu tirgus būtiski atšķiras. Izvēles atbilstību varētu apstrīdēt tādēļ, ka, otrkārt, Amerikas eksportētāji uzņēmumi eksportē ļoti maz un piegādā tikai nelielam augstas kvalitātes flīžu segmentam valsts tirgū, trīs ceturtdaļas būtībā tiek importētas. To tāpat varētu arī apšaubīt, treškārt, tiktāl, ciktāl nav skaidrības par to, vai Komisija ir pierādījusi visu nepieciešamo rūpību, izsmeļošā veidā analizējusi citas potenciālās analogās valstis un ņēmusi vērā citus publiski pieejamus statistikas datus, lai paskaidrotu savu izvēli.

47 *Fliesen-Zentrum* uzskata, ka ASV izvēle par analogo valsti nebija piemērota. Atsaucoties uz spriedumu *Nölle* (C-16/90, EU:C:1991:402, 35. punkts), tā uzsver, ka Savienības iestādēm, izvēloties atsauces valsti, ar pienācīgu rūpību jāpārbauda šīs valsts atbildība. Šajā gadījumā Komisija procedūrā, kurā tika pieņemta Regula Nr. 917/2011, bija informēta par to, ka Amerikas tirgi nav salīdzināmi ar Ķīnas tirgiem, un par to, ka ASV nebija atbilstoša analoga valsts antidempinga izmeklēšanas nolūkiem. It īpaši *Fliesen-Zentrum* norāda, ka Komisija varēja arī uzskatīt citas valstis par atsauces valstīm, kā, piemēram, Arābu Apvienotos Emirātus, Ēģiptes Republiku, Malaiziju un Tunisijas Republiku.

48 Šajā ziņā saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ja preces importē no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, atkāpjoties no noteikumiem, kas izklāstīti šī paša panta 1.–6. punktā, normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešajā valstī ar tirgus ekonomiku. Šīs tiesību normas mērķis ir nepieļaut valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, jo šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts (skat. spriedumus *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 9. punkts, un *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 20. punkts).

49 Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta otro daļu – trešo valsti ar atbilstīgu tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgi, pievēršot īpašu uzmanību jebkādai ticamai informācijai, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. Savienības iestādēm ir pienākums, ņemot vērā visas iespējamās alternatīvas, mēģināt atrast trešo valsti, kurā līdzīga produkta cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos kā produkta eksportētājvalstī, ja vien tā ir valsts ar tirgus ekonomiku (spriedums *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 21. punkts).

50 Tiesa jau nosprieda, ka no minētās normas teksta un struktūras izriet, ka mērķis sniegt priekšroku šajā tiesību normā noteiktajai galvenajai metodei, proti, noteikt importa no valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, normālo vērtību, vadoties no "cenas vai saliktās vērtības kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku" vai "cenas, par kādu šī trešā valsts pārdod preces uz citām valstīm, ieskaitot [Savienību]", nozīmē veikt saprātīgu normālās vērtības noteikšanu eksportētājvalstī, izvēloties trešo valsti, kurā līdzīga produkta cena veidojas cik vien iespējams salīdzināmos apstākļos kā produkta eksportētājvalstī, ja vien tā ir valsts ar tirgus ekonomiku (spriedums *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 24. un 25. punkts).

51 Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 44. punktā minēto judikatūru, Savienības iestāžu novērtēšanas brīvības īstenošana, izvēloties atsauces valsti, ir pakļauta tiesas kontrolei. It īpaši jāpārbauda, vai šīs iestādes nav ignorējušas būtiskus elementus, lai noteiktu izvēlētās valsts piemēroto raksturu, un vai lietas materiāli ir pārbaudīti ar visu pienācīgo rūpību, lai varētu uzskatīt, ka normālā vērtība ir noteikta pienācīgi, nevis nesaprātīgi (šajā ziņā skat. spriedumus *Nölle*, C-16/90, EU:C:1991:402, 12. un 13. punkts, kā arī *GLS*, C-338/10, EU:C:2012:158, 22. punkts).

52 Šajā gadījumā vispirms, kas attiecas uz analogo valstu sameklēšanu, no Tiesai iesniegtās informācijas izriet, ka lietas dalībniece, kura iesniedza sūdzību antidempinga procedūras sākumā, piedāvāja ASV kā analogo valsti atbilstoši tai atzītajām tiesībām pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā. Tādējādi Komisija 2010. gada 19. jūnija atzinumā par antidempinga procedūras uzsākšanu paredzēja izvēlēties ASV kā trešo valsti ar atbilstošu tirgus ekonomiku un tad aicināja izmeklēšanā iesaistītās puses iesniegt savus komentārus par šo jautājumu. No pagaidu regulas 47. apsvēruma izrietēja, ka "tika alternatīvi ierosinātas vairākas citas valstis, [tostarp] Brazīlija, Turcija, Nigērija, Taizeme un Indonēzija". Komisija vēlāk lūdza lielākajiem ražotājiem, kas ir dibināti šajās dalībvalstīs, kā arī ASV aizpildīt tās nosūtīto anketu ar jautājumiem. Kā tas ir norādīts pagaidu regulas 48. apsvērumā, tikai divi ASV dibināti attiecīgās preces ražotāji uz šo anketu atbildēja pilnībā.

53 Turklāt no Tiesa iesniegtās informācijas izriet, ka izmeklēšanas procedūrā arī Krievijas Federācija tika piedāvāta kā iespējamā trešā valsts, kas izriet arī no pagaidu regulas 144. apsvēruma, un ka izmeklēšanā aplūkojamā prece tika ražota vairākās trešajās valstīs, kā, piemēram, Apvienotajos Arābu Emirātos, Ēģiptes Republikā un Dienvidaustrumāzijas valstīs.

54 Tomēr, no vienas puses, pirms tā pagaidu regulas 54. apsvērumā ir secinājusi, ka "ASV ir piemērota un pamatota analogā valsts saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punktu", Komisija pagaidu regulas 49.–53. apsvērumā izklāstīja visus antidempinga izmeklēšanas elementus, kuri ir noveduši pie tāda secinājuma, uzsverot arī to, ka ASV ražotāju, kuri sadarbojās, atbildēs iesniegtā informācija tika pārbaudīta uz vietas.

55 No otras puses, no Tiesai iesniegtās informācijas izriet arī tas, ka Komisija paredzēja ņemt vērā citas trešās valstis kā atsauces valstis un tā neveiksmīgi centās sazināties ar šajās trešajās valstīs reģistrētiem ražotājiem. Turklāt jānorāda, ka tiktāl, ciktāl analogās trešās valstīs reģistrētiem ražotājiem nav pienākuma sadarboties, apstāklis, ka tie neatbild uz Komisijas nosūtīto sadarbības uzaicinājumu, nav šai iestādei esošā rūpības pienākuma pārkāpums. Līdz ar to jāuzskata, ka Savienības iestādes ar pienācīgu rūpību ir meklējušas atbilstošu analogo valsti.

56 It īpaši attiecībā uz apgalvojumu, ka Komisija neesot ņēmusi vērā konkrētus publiski pieejamus datus šīs izpētes gaitā, Tiesa spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158, 30. punkts) jau ir nospriedusi, ka Savienības iestādēm ir uzlikts pienākums ar visu pienācīgo rūpību pārbaudīt to rīcībā esošo informāciju, kurā tostarp ietilpst *Eurostat* statistika, lai pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē noskaidrotu, vai ir iespējams izvēlēties analogu valsti. Tomēr ir svarīgi norādīt, ka šie apsvērumi bija saistīti ar Komisijas pienākumu gadījumā, ja neviens no uzrunātajiem uzņēmumiem nevēlētos sadarboties un ja tā piemērotu šajā tiesību normā paredzēto pakārtoto metodi, noteikt attiecīgās preces normālo vērtību, "izmantojot jebkuru citu saprātīgu pamatu". Taču nav strīda par to, ka šajā antidempinga procedūrā Amerikas uzņēmums piekrita sadarboties ar Komisiju un ka tādēļ tā piemēroja šajā tiesību normā aprakstīto galveno metodi, tādējādi atbrīvojoties no pienākuma pārbaudīt statistiku.

57 Turpinot – no Regulas Nr. 917/2011 59., 67. un 68. apsvēruma izriet, ka Savienības iestādes pārbaudīja atšķirības starp Amerikas un Ķīnas keramikas flīžu tirgiem. Šajā sakarā jānorāda, ka tās konstatēja, ka Amerikas tirgus ir ļoti konkurētspējīgs un nav pierādījumu par ārpustarifa šķēršļiem, kas būtiski kavētu konkurenci tirgū. Tāpat tika novērots, ka ASV ražošana ietver plašu produkcijas klāstu, ko var salīdzināt ar tādām precēm, ko ražo Ķīnā un no tās eksportē.

58 It īpaši, kā ģenerāladvokāte norādīja savu secinājumu 71. punktā, runājot, pirmkārt, par konkurences ietekmi uz tirgu, augsts konkurences līmenis principā samazina cenas tā, ka tirgus ar augstu konkurenci dati ne vienmēr noteiks lielāku dempinga starpību nekā tādas valsts datu izmantošana, kurā ir zemākas izmaksas, bet arī ne tik stipra konkurence. Otrkārt, runājot par atšķirību starp šiem diviem tirgiem, to tehnoloģiskās attīstības līmeni, ar augstāka līmeņa tehnoloģisko attīstību ir iespējams kompensēt zemākas darbaspēka izmaksas, tādēļ augstākas darbaspēka izmaksas ne vienmēr ir norāde uz augstākām cenām un lielāku normālo vērtību.

59 Tādējādi, neskatoties uz šo atšķirību, Savienības iestādes pareizi varēja balstīties uz augsto konkurenci, kas pastāv ASV keramikas flīžu tirgū, lai izvēlētos šo valsti kā trešo valsti ar atbilstošu tirgus ekonomiku.

60 No tā izriet, ka ir jāuzskata, ka Savienības iestādes ar pienācīgu rūpību ir pārbaudījušas atšķirības starp Amerikas un Ķīnas keramikas flīžu tirgu, un tās pareizi varēja uzskatīt ASV par analogo valsti atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam.

61 Visbeidzot, runājot par apgalvojumu, ka Amerikas eksportētājuzņēmumi eksportēja ļoti nedaudz un tie piegādāja tikai nelielam augstas kvalitātes keramikas flīžu segmentam Amerikas tirgū, jānorāda – kā tika norādīts arī pagaidu regulas 49. un 50. apsvērumā –, ka antidempinga izmeklēšanā atklājās, ka Ķīnas un ASV izcelsmes keramikas flīzēm principā ir vienas un tās pašas fiziskās īpašības un izmantojums un ka to ražošanas procesi ir līdzīgi.

62 Šajos apstākļos jāuzskata, ka atbilstoši pamatregulai Savienības iestādes normālās vērtības aprēķinam par analogo valsti nav nesaprātīgi izvēlējušās ASV kā trešo valsti ar atbilstošu tirgus ekonomiku.

Par normālās vērtības noteikšanu, pamatojoties tikai uz viena ražotāja paziņoto informāciju

63 Otrām kārtām, ar savu jautājumu iesniedzējtiesa apšauba normālās vērtības, kas tika noteikta, pamatojoties tikai uz viena ražotāja paziņoto informāciju, raksturotspēju.

64 It īpaši minētā tiesa jautā, pirmkārt, vai no pamatregulas 2. panta 1. un 6. punkta teksta izriet, ka normālā vērtība ir jānosaka, pamatojoties uz vairāku ražotāju praktizētajām cenām. Otrkārt, tā vēlas zināt, vai tikai viena ražotāja datu izmantošana tomēr ļauj precīzi un objektīvi noteikt šo vērtību, it īpaši, ja pastāv risks, kā tas ir pamatlietas gadījumā, ka datus paziņojušo ražotāju kontrolē Savienības ražotājs un ka tas līdz ar to nav saimnieciski neatkarīgs. Treškārt, ņemot vērā, ka tikai no viena ražotāja iegūtos datus ietekmē uzņēmuma īpašās politiskās izvēles, šī tiesa jautā, vai Komisijai nebūtu jāizmanto ārštata ekspertu pakalpojumi.

65 Vispirms, runājot par pamatregulas 2. panta 1. un 6. punkta tekstu, iesniedzējtiesa un *Fliesen-Zentrum* uzskata, ka normālā vērtība ir jāaprēķina, pamatojoties uz vairāku ražotāju cenām, jo šajā normā ir atsauce "uz cenu" un "uz citiem eksportētājiem vai ražotājiem" šīs vērtības noteikšanai. Tomēr jānorāda, ka gadījumā, kad importu veic no valsts bez tirgus ekonomikas, pamatregulas 2. panta 7. punktā ir paredzēts īpašs režīms normālās vērtības noteikšanai, kas atšķiras no šī panta 1.–6. punktā paredzētā, tādējādi šo pēdējo minēto punktu redakcijai nav nozīmes, nosakot, vai normālo vērtību pamatlietā jāsastāda, vadoties no viena vai no vairāku ražotāju cenām.

66 Tālāk, saistībā ar normālās vērtības noteikšanu atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam, Komisija savos rakstveida apsvērumos ir skaidri atzinusi, ka principā priekšroka jādod vairāku ražotāju, kuri ir reģistrēti analogās valstīs, nevis tikai viena ražotāja datu izmantošanai. Tomēr Tiesa jau ir nospriedusi, ka, ja atsauces valstī ir tikai viens ražotājs, tas vien neizslēdz to, ka cenas tajā rodas patiesas konkurences rezultātā, jo, ja cena netiek kontrolēta, šāda konkurence tikpat labi var rasties ievērojama importa no citām valstīm dēļ (spriedums, *Rotexchemie*, C-26/96, EU:C:1997:261, 15. punkts).

67 Līdz ar to jāuzskata, ka noteicošais elements, lai izvēlētos vienu vai vairākus ražotājus atsauces valstī, ir informācija par to, vai cenas trešās valsts iekšējā tirgū ir patiesas konkurences rezultāts. Taču, kā jau tika norādīts šī sprieduma 57. punktā, šo jautājumu Savienības iestādes pārbaudīja antidempinga izmeklēšanā un konstatēja, ka Amerikas tirgus ir konkurētspējīgs un nav pierādījumu par ārpustarifa šķēršļiem, kas būtiski kavētu konkurenci tirgū.

68 It īpaši runājot par iespējamo risku, ka ražotāju, kurš paziņojis savus datus antidempinga procedūrā, kontrolē ražotājs Savienībā un tātad tas nav saimnieciski neatkarīgs, jāuzskata, ka ir maz ticams, kā to norādīja arī ģenerāladvokāte savu secinājumu 97. punktā, ka tika ņemti vērā tāda ražotāja dati, kurš pārdeva saistītiem pircējiem, jo tiek apgalvots, ka Savienības iestādes esot norādījušas samāksloti augstu normālo cenu. Katrā gadījumā – kā ir minēts arī Regulas Nr. 917/2011 62. apsvērumā – jānorāda, ka Komisijas dienesti šos datus pārbaudīja uz vietas.

69 Visbeidzot, runājot par Komisijas veikto ārštata ekspertu izmantošanu, jāuzsver, ka šāda izmantošana nav attaisnojama, ja, kā tas ir pamatlietā, ražotāja dati ir raksturotspējīgi. Kā uzsvēra ģenerāladvokāte savu secinājumu 88. punktā, nepastāvot īpašiem iemesliem uzskatīt citādi, Savienības iestādēm principā jābūt pašām spējīgām adekvāti novērtēt datus.

70 Šajos apstākļos jāuzskata, ka Savienības iestādes varēja pamatoti noteikt normālo vērtību, balstoties uz tikai viena ražotāja paziņoto informāciju.

Par pienākumu norādīt pamatojumu un tiesībām uz aizstāvību, kas attiecas uz konkrēto normālās vērtības aprēķinu

71 Trešām kārtām, ar savu jautājumu iesniedzējtiesa vēlas būtībā zināt, vai Savienības iestādēm, kad tās pielāgo normālo vērtību, kas noteikta uz analogas valsts ražotāja cenu pamata, ir jābalstās uz pierādījumiem vai vismaz uz netiešiem pierādījumiem, kas ļauj secināt, ka pastāv tāds faktors, atbilstoši kuram jāveic pielāgošana un jānosaka tās ietekme uz atbilstību starp eksporta cenu un normālo vērtību. Tādējādi šī tiesa jautā, vai iestādes, sniedzot neskaidru informāciju par normālās vērtības konkrēto aprēķinu un tādējādi padarot neiespējamu pienācīgi pamatotu apsvērumu sniegšanu, nav izpildījušas pienākumu sniegt pamatojumu un tādējādi pārkāpušas *Fliesen-Zentrum* tiesības uz aizstāvību.

72 *Fliesen-Zentrum* uzskata, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punktu normālās vērtības korekcijas jāveic, lai ņemtu vērā konstatētās atšķirības faktoros, par kuriem ir pierādīts, ka tie ietekmē cenas, un tātad to atbilstību, piemēram, it īpaši atšķirīgo kvalitāti. Tostarp atsaucoties uz Vispārējās tiesas spriedumu *Kundan* un *Tata*/Padome (T-88/98, EU:T:2002:280, 95. un 96. punkts), *Fliesen-Zentrum* norāda, ka Savienības iestādēm ir jāpamatojas uz minētajiem netiešajiem vai tiešajiem pierādījumiem. Pamatlietā Komisija normālo vērtību noteica tik plašu, ka to nevarēja izmantot par pamatu eventuālā dempinga konstatēšanai. Šajā sakarā *Fliesen-Zentrum* uzskata, ka Komisija nav pierādījusi, kā šī vērtība tika aprēķināta.

73 Pirmkārt, attiecībā uz *Fliesen-Zentrum* ir jāuzsver, ka nav strīda, ka šī sabiedrība nepiedalījās dempinga izmeklēšanas procedūrā un ka tā nav saistīta ne ar vienu Ķīnas ražotāju. Līdz ar to tā pati nevar sev pieprasīt tiesības uz aizstāvību tādas procedūras gaitā, kurā tā nav piedalījusies.

74 Šajos apstākļos, otrkārt, jāpārbauda, vai pamatojums par normālās vērtības, kas noteikta uz analogas valsts ražotāja cenu bāzes, korekcijām atbilst prasībām par pienākumu norādīt pamatojumu, kā noteikts LESD 296. pantā.

75 Šajā sakarā jāatgādina, ka Tiesa jau nosprieda, ka LESD 296. pantā prasītais pamatojums ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam skaidri un nepārprotami jāatklāj to pieņēmušās iestādes argumentācija, ļaujot ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot kontroli (skat. spriedumu Itālija/Komisija, C-138/03, C-324/03 un C-431/03, EU:C:2005:714, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

76 Šī prasība ir jāizvērtē atbilstoši lietas apstākļiem, tostarp tiesību aktu saturam, norādīto pamatu raksturam un adresātu vai citu personu, ko šis tiesību akts skar tieši un individuāli, iespējamai ieinteresētībai saņemt paskaidrojumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi atbilstošie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas tās tiesību normas, kuras reglamentē attiecīgo jomu (skat. spriedumu Itālija/Komisija, C-138/03, C-324/03 un C-431/03, EU:C:2005:714, 55. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

77 Tāpat, ja runa ir par regulu, pamatojums var aprobežoties ar norādi, no vienas puses, uz kopējo situāciju, kas ir izraisījusi šī akta pieņemšanu, un, no otras puses, ar norādi uz vispārējiem mērķiem, ko ar to paredzēts sasniegt (spriedumi, *Abrias* u.c./Komisija, 3/83, EU:C:1985:283, 30. punkts, kā arī Spānija/Padome, C-342/03, EU:C:2005:151, 55. punkts). Līdz ar to nav iespējams pieprasīt no Savienības iestādēm, lai tās konkretizētu dažādos faktus, kuru bieži vien ir ļoti daudz un kas ir sarežģīti, pamatojoties uz kuriem šī regula tika pieņemta, vai *a fortiori* lai tajā būtu sniegts vairāk vai mazāk pilnīgs šo faktu novērtējums (skat. šajā ziņā spriedumu *Beus*, 5/67, EU:C:1968:13, 4. punkts).

78 No tā izriet, ka, lai gan iestāžu būtiskais mērķis izriet no vispārpiemērojama akta šajā lietā, tajā tomēr nav jābūt konkrētam pamatojumam katrai aplūkojamās preces normālās vērtības veiktajai korekcijai.

79 Pamatlietā jākonstatē, ka iemesli, kādēļ normālā vērtība tika koriģēta, tika norādīti pagaidu regulas 61. apsvērumā, kurā norādīts, ka runa ir par to, ka "[jāņem] vērā īpašību atšķirības [..] un [jāņem] vērā dažu ražojuma veidu, kurus neražoja analogās valsts ražotājs, kvalitātes atšķirības [..]. Turpmākas korekcijas vajadzības gadījumā tika veiktas, lai ņemtu vērā atšķirības attiecībā uz jūras transporta, apdrošināšanas, pārkraušanas un papildu izmaksām, iepakojuma un kredīta izmaksām, maksājumiem par banku pakalpojumiem un komisijas maksām katrā gadījumā, kad šīs izmaksas bija pieņemamas, precīzas un pamatotas ar pārbaudītiem pierādījumiem". Regulas Nr. 917/2011 86. un 87. apsvērumā, pārņemot visus pamatojumus, kas norādīti 61. apsvērumā, kuru dēļ tika koriģēta normālā vērtība, tiek piebilsts, ka šīs korekcijas vajadzības gadījumā veica, lai nodrošinātu taisnīgu salīdzinājumu starp normālo vērtību un eksporta cenu.

80 Līdz ar to jāuzskata, ka iemesli saistībā ar normālās cenas, kas noteikta uz analogās valsts ražotāja cenu pamata, korekcijām atbilst no pienākuma norādīt pamatojumu izrietošām prasībām.

Par prasību veikt paraugu atlasi

81 Ceturtām kārtām, ar savu jautājumu iesniedzējtiesa vēlas uzzināt, vai, lai noteiktu cenu samazinājuma līmeni, Ķīnas ražotāju eksportētāju, kā arī Savienības ražotāju un importētāju atlase tika veikta pienācīgi vai arī Savienības iestādes šajā sakarā ir pārkāpušas pamatregulas 3. un 17. panta kombinētās normas.

82 It īpaši iesniedzējtiesa jautā, vai cenu samazinājuma līmenis, kas konstatēts Regulas Nr. 917/2011 preambulas 113. apsvērumā, tika noteikts precīzi un objektīvi. Tā norāda, ka, ja Savienības iestādes ir izmantojušas atlasi, lai noteiktu Savienības ražotāju cenas, tās atbilstoši pamatregulas 17. panta 1. punktam izmeklēšanu var ierobežot ar pieņemamu pušu, produktu vai darījumu skaitu, ko nosaka, izmantojot statistiski raksturotspējīgu atlasi, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju. Savukārt, lai noteiktu Ķīnas ražotāja praktizētās cenas, šīs iestādes balstījās uz lielāku attiecīgo preču, par kurām varēja veikt izmeklēšanu, ražošanas, pārdošanas vai eksporta apjomu. Šī tiesa jautā, vai šāda

pieeja ir spēkā, ņemot vērā, ka Savienības ražotāju atlasi galvenokārt veidoja liels skaits mazo un vidējo uzņēmumu un ka Ķīnas ražotāju atlasē bija neliels ražotāju skaits, lai gan abi šie tirgi ir stipri sadrumstaloti un lielākoties tos veido mazie un vidējie uzņēmumi. Turklāt tikai Rietumeiropas ražotāji tika iekļauti Savienības ražotāju atlasē, nevis ražotāji no citām dalībvalstīm, kuru cenu līmenis ir zemāks.

83 *Fliesen-Zentrum* piebilst, ka tas, ka tiek salīdzinātas lielo Ķīnas ražotāju cenas ar Savienības mazo un vidējo uzņēmumu cenām, esot vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums, kā arī pamatregulas 3. panta 2. punkta un 9. panta 4. punkta pārkāpums. Kas attiecas uz Savienības ražotāju atlases raksturotspēju, *Fliesen-Zentrum* uzskata, ka tajā ir jāiekļauj vismaz 25 % no visiem Savienības ražotājiem. It īpaši runājot par pamatregulas 9. panta 4. punktu, kurā ir ietverta norma par "mazāko maksājumu", Savienības iestādes esot noteikušas nepareizas cenu samazinājuma starpības.

84 Jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 3. panta 2. punktu zaudējumu noteikšanā "objektīvi pārbauda" importa par dempinga cenām apjomu, tā ietekmi uz preču cenām Savienības tirgū un ietekmi uz Savienības ražošanas nozari. Pamatregulas 3. panta 3. punktā ir paredzēts, ka attiecībā uz importu, kas tiek veikts par dempinga cenām, jāpārbauda, vai šāda dempinga importa rezultātā notiek ievērojama Ķīnas preču cenu pazemināšanās salīdzinājumā ar Savienības ražotāju līdzīgas preces cenām.

85 Šajos apstākļos Tiesai savā Regulas Nr. 917/2011 spēkā esamības pārbaudē ir jāpārliecinās, vai Savienības iestādes ir varējušas secināt šādas cenu pazemināšanās esamību.

86 Šajā sakarā jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu pušu, produktu vai darījumu skaita atlasei jābūt statistiski raksturotspējīgai, pamatojoties uz atlases laikā pieejamo informāciju, vai ar vislielāko pārstāvēto preču, pārdošanas vai eksporta apjomu, kādu ir iespējams pieņemami izpētīt atvēlētajā laikā.

87 Jānorāda, ka nedz minētā norma, nedz pamatregulas 3. pants, nedz arī vienlīdzīgas attieksmes princips nepieprasa Ķīnas ražotāju un Savienības ražotāju atlases izveidei izmantot vienu un to pašu metodi. Tieši pretēji, no pamatregulas 17. panta 2. punkta izriet, ka pušu, preču vai darījumu veida galīgā izvēle jāizdara Komisijai, piemērojot atbilstošās normas par atlases izveidi.

88 Šajā gadījumā, kā izriet no Regulas Nr. 917/2011 preambulas 23. apsvēruma un kā Komisija uzsvērusi savos rakstveida apsvērumos, dažādu metožu izmantošana, lai noteiktu atlasīto Eiropas ražotāju un Ķīnas ražotāju izvēli, ir attaisnojama ar to, ka šīm atlasēm ir atšķirīgi mērķi. Faktiski Ķīnas ražotāju eksportētāju atlases mērķis ir ietvert pēc iespējas lielāku importa daudzumu, lai katrai preču grupai konstatētās vidējā importa cenas būtu pēc iespējas tuvākas faktiskajai vidējai cenai un pēc iespējas precīzāk atspoguļotu spiedienu uz cenām, ko piedzīvo Savienības rūpniecība. Attiecībā uz Savienības atlasi – tā kalpo tam, lai varētu pārbaudīt, vai katrai preču grupai konstatētām vidējām importa cenām ir līdzīga ietekme uz visiem Savienības ražotājiem vai arī pastāv kāda konkrēta Savienības ražotāju kategorija, kas tiek ietekmēta īpaši.

89 Tālāk it īpaši runājot par Savienības ražotāju atlasi, jānorāda, ka no pagaidu regulas 11. apsvēruma tostarp izriet, ka šī izlase aptver 24 % no visu ražotāju, kuri sadarbojās, kopējās produkcijas un 7 % no Savienības kopējās produkcijas. Turklāt no šīs regulas 13. apvēruma izriet, ka, neraugoties uz Polijas ražotāja izslēgšanu no izlases, tā joprojām bija ļoti raksturotspējīga saskaņā ar visiem izvēlētajiem šīs izlases izveides kritērijiem.

90 Turklāt, no Regulas Nr. 917/2011 preambulas 18. apsvēruma izriet, ka izlasei, lai tā būtu raksturotspējīga, nav katrā ziņā jāatspoguļo ražotāju dalībvalstu precīzs ģeogrāfiskais sadalījums un īpatsvars, jo šī izlase ir tikai viens no vērā ņemamajiem rādītājiem raksturotspējas nodrošināšanai. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka Savienības iestādēm bija pienākums ietvert Centrāleiropas vai Austrumeiropas uzņēmumu, lai nodrošinātu minētās izlases raksturotspēju.

91 Jebkurā gadījumā, kā ir norādīts Regulas Nr. 917/2011 preambulas 31. apsvērumā un kā Komisija uzsvērusi savos rakstveida apsvērumos, Savienības izlase ietver gandrīz 80 % no Savienības ražošanas un pārbaude pēc pieejamiem publiskiem datiem ir pierādījusi, ka viena šo dalībvalstu ražotāja ietveršana būtiski neietekmētu zaudējumu noteikšanu.

92 Visbeidzot, runājot par iesniedzējtiesas norādītajām šaubām par to, ka var piemērot mazāku maksājumu, ja cenu samazinājuma līmenis ir konstatēts pēc atšķirīgas bāzes, jāuzsver, ka šis līmenis un dempinga starpība ir divi atšķirīgi jēdzieni. It īpaši atbilstoši pamatregulas 9. panta 4. punktam antidempinga maksājuma summai vajadzētu būt mazākai par dempinga starpību, ja ar to pietiek, lai novērstu zaudējumus Savienības rūpniecības nozarei. Kā ir precizēts Regulas Nr. 917/2011 198. apsvērumā, dempinga starpība būtu jāizmanto par pamatu maksājuma līmeņa noteikšanai saskaņā ar mazākā maksājuma noteikumu. No tā izriet, ka cenu samazinājuma līmenim nav nozīmes, lai izmantotu šajā 4. punktā ietverto mazākā maksājuma noteikumu.

93 Līdz ar to jāuzskata, ka, izmantojot atlasi, Savienības iestādes, ņemot vērā to plašo novērtēšanas brīvību, nav pārkāpušas nedz pamatregulas 3. un 17. panta kombinētās normas, nedz arī vienlīdzīgas attieksmes principu.

94 Ievērojot visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto prejudiciālo jautājumu jāatbild, ka tā izvērtējumā nav konstatēts neviens tāds apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 917/2011 spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

95 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Iesniedzējtiesas uzdotā prejudiciālā jautājuma pārbaudē nav secināts neviens tāds apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes 2011. gada 12. septembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 917/2011, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam, spēkā esamību.

[Paraksti]